

KATECHEZA 2

„ZESŁAŁ SWEGO SYNA” (1 J 4, 9)

ks. Waldemar Szlachetka, Danuta Kamińska

CEL: Ukazanie, że w Jezusie Bóg stał się podobny do człowieka we wszystkim oprócz grzechu, że jest Emmanuelem, czyli Bogiem z nami. Przedstawienie Jezusa jako obrazu wcielonej miłości Boga. Odmitologizowanie Świąt Bożego Narodzenia – położenie akcentu na celu wcielenia, a nie na sentymentalnym ich przeżywaniu.

1. SYTUACJA EGZYSTENCJALNA: OPOWIADANIE O PEWNYM CZŁOWIEKU

Obudził go blask i krzątania. Wszyscy szli do Betlejem, więc i on ruszył w drogę. Gdy znalazł się w stajence, zawstydzil się, że nic ze sobą nie wziął. Bardzo by chciał, ale wszystko, o czym myślał, wydawało mu się takie małe i nieciekawe. Nie miał się czym pochwalić przed Bożą Dzieciną. Gdy przyszła jego kolej, milczał zawstydzony. Wtedy usłyszał: „Daj mi, proszę, wszystkie twoje porażki i upadki. Połóż tu przede mną to, czego się wstydzisz i co sprawia, że nie potrafisz teraz spojrzeć mi w oczy. To, co zepsuło się w twoim życiu, z czym sobie nie radzisz. To twój najcenniejszy dar. Przyszedłem po to, byś wiedział, że w tym wszystkim jestem z tobą i mam moc to przemienić”.

Bóg również z nami chce być w tym, co jest trudne i może niezbyt piękne. Jest Emmanuelem, Bogiem z nami.

2. SŁOWO BOŻE

A. OBRAZ BIBLIJNY

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie [Łk 2, 1-7].

Pytania do tekstu:

1. Co Cię zachwyca w tajemnicy wcielenia?
2. Co dla Ciebie oznacza imię Jezus?
3. Czego dotyczy „radość wielka”, którą zwiastowali aniołowie, gdy mówili o Niemowlęciu?

B. INNE TEKSTY BIBLIJNE OBRAZUJĄCE PRAWDĘ O JEZUSIE JAKO WCIELONEJ MIŁOŚCI BOGA

Dlatego Pan sam da wam znak: Oto Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel [Iz 7, 14].

On jest obrazem Boga niewidzialnego – Pierworodnym wobec każdego stworzenia [Kol 1, 15].

Odpowiedział mu Jezus: «Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: „Pokaż nam Ojca?” Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie [J 14, 9-10a].

3. WYJAŚNIENIE TEOLOGICZNE

Święty Jan pójdzie jeszcze dalej, gdy zaświadczy: „Bóg jest miłością” (1J 4, 8.16): miłość jest samą istotą Boga. Posyłając w pełni czasów swojego jedyne Syna i Ducha miłości, Bóg objawia swoją najbardziej wewnętrzną tajemnicę: jest wieczną wymianą miłości – Ojcem, Synem i Duchem Świętym, a nas przeznaczył do udziału w tej wymianie [KKK 221].

Jezus objawił, że Bóg jest „Ojcem” w niezwykłym sensie; jest Nim nie tylko jako Stwórca; jest On wiecznie Ojcem w relacji do swojego jedyne Syna, który wiecznie jest Synem tylko w relacji do swego Ojca [KKK 240].

Zgodnie z Tradycją apostołską, Kościół wyznał w 325 r. na pierwszym soborze powszechnym w Nicei, że Syn jest „współistotny” Ojcu, czyli że jest z Nim jednym Bogiem. Drugi sobór powszechny, zgromadzony w Konstantynopolu w 381 r., zachował to wyrażenie w swoim sformułowaniu Credo nicejskiego i wyznał, że wierzy w „Syna Bożego Jednorodzonego, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami, Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego, zrodzony, a nie stworzony, współistotny Ojcu” [KKK 242].

Powyższe teksty prowadzący powinien skomentować i przybliżyć w kontekście realizowanego tematu (nawiązać do cytatu biblijnego) i celu katechezy.

4. NASZA ODPOWIEDŹ

Prawdą niewątpliwą jest to, że Bóg jest zawsze z nami. Bóg jest zawsze po naszej stronie. Długa genealogia Jezusa (...) podkreśla ten fakt, że Syn Boży, Bóg-Człowiek wszedł nie tylko w ciało ludzkie, ale także w ludzką historię i w ludzką codzienność, w ludzkie życie i w ludzkie sprawy. To wejście nie dokonało się w sposób uroczysty ani pompacyjno-podniosły. To wejście Boga w życie człowieka dokonało się nie bez problemów jeszcze przed Jego narodzeniem. (...) Bóg jest tak głęboko wkorzeniony w ludzką historię, w ludzkie życie, że nie waha się stać człowiekiem w sposób jak najbardziej naturalny i żyć ludzkim życiem z wszystkimi jego biedami i kłopotami. Bóg jest tak blisko z człowiekiem, że nie unika nawet ludzkiej niedoli, ludzkiej biedy i ludzkiej śmierci [ks. K. Kubat SDS, *Emmanuel – Bóg z nami*].

Pytania:

1. Jak rozumiesz sformułowanie: „Emmanuel – Bóg z nami”?
2. Czym dla Ciebie jest tajemnica wcielenia Syna Bożego i jak starasz się ją przeżywać nie tylko w okresie świąt Bożego Narodzenia ale każdego dnia?
3. Czym dla Ciebie jest przyjaźń z Jezusem?

5. MODLITWA NA ZAKOŃCZENIE

„Ojcze, daj mi Jezusa! Kiedy ogarniają mnie ciemności, daj mi Jezusa! On jest Światłem. Kiedy jestem zaniepokojony, daj mi Jezusa! On jest Pokojem. Kiedy czuję się słaby, daj mi Jezusa! On jest przecież mocą. Kiedy potrzebuję miłości, daj mi Jezusa! On jest Miłością. Kiedy czuję pustkę, daj mi Jezusa! On jest Pełnią.

Ojcze, odtąd będę się modlił tylko o jedno. Nie chcę niczego innego, tylko Jezusa, który jest dla Ciebie wszystkim, aby i dla mnie był wszystkim” [Serafino Falvo, *Duch objawia Jezusa*].

6. OSOBISTA REFLEKSJA

1. Czy nie masz trudności w uwierzeniu, że Bóg rozumie Twoje słabości i problemy, że jest kimś bliskim?
2. Kiedy w swoim życiu doświadczyłeś, że Bóg wychodzi Ci naprzeciw, że pochyla się nad Twoimi troskami, pytaniami, potrzebami?